

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

27. august 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 301/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 301/02	Sag C-390/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. juli 2018 — Sag mod Dániel Bertold Lada (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2008/675/RIA — hensyntagen til en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat i forbindelse med en ny straffesag — særlig procedure for anerkendelse af en straffedom afsagt i en anden medlemsstat — fornyet prøvelse og retlig omkvalificering af den tidligere afgørelse — princippet om gensidig anerkendelse — artikel 82, stk. 1, TEUF)	2
2018/C 301/03	Sag C-544/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. juli 2018 — Marcandi Limited, der driver virksomhed under firmanavnet Madbid mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c) — udstedelse af »kreditter«, der gør det muligt at afgive bud i forbindelse med on line-auktioner — tjenesteydelse mod vederlag — forudgående transaktion — artikel 73 — beskatningsgrundlag)	3

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2018/C 301/04	Sag C-626/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud — miljø — deponering af affald — direktiv 1999/31/EF — bestående deponeringsanlæg — artikel 14 — endelig afgørelse om, hvorvidt driften kan fortsætte — artikel 13 — nedlukningsprocedure — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde og et fast beløb)	4
2018/C 301/05	Sag C-27/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. juli 2018 — AB »flyLAL-Lithuanian Airlines«, under konkurs mod »Starptautiskā lidosta »Rīga« VAS og »Air Baltic Corporation« AS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos apeliacinis teismas — Litauen) [Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 3) — sager om erstatning uden for kontrakt — det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået — stedet for skadens indtræden og stedet for den skadevoldende begivenhed — erstatning for den skade, der hævdes at være forårsaget af konkurrencebegrænsende adfærd, som er begået i forskellige medlemsstater — artikel 5, nr. 5) — driften af en filial — begreb]	4
2018/C 301/06	Sag C-28/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. juli 2018 — NN A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF — selskabsskat — national skattelovgivning, der gør muligheden for at overføre tab, som er lidt af et fast driftssted, der er beliggende på det nationale område, og som er fast driftssted for et selskab hjemmehørende i en anden medlemsstat, til et selskab i samme koncern, der ligeledes er beliggende på det nationale område, betinget af, at disse tab ikke kan anvendes ved beregningen af en udenlandsk skat)	5
2018/C 301/07	Sag C-43/17 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. juli 2018 — Liam Jenkinson mod Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo (Appel — voldgiftsbestemmelse — ansatte ved Den Europæiske Unions internationale missioner — kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende ansættelseskontrakter — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesaftaler — voldgiftsbestemmelser, der i den sidste kontrakt udpeger Unionens retsinstanser og i de tidligere kontrakter udpeger retterne i Bruxelles (Belgien) — afgørelse om ikke at forlænge den sidste kontrakt — påstand om ændring af alle kontraktforhold til en »tidsbegrænset kontrakt« — påstande om erstatning for uberettiget afskedigelse — hensyntagen til kontraktforhold, der går forud for den sidste kontrakt — Den Europæiske Unions Rets kompetence)	6
2018/C 301/08	Sag C-213/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. juli 2018 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 17, 18, 23 og 24 — forudgående sag om international beskyttelse, der er under behandling i en medlemsstat — ny ansøgning i en anden medlemsstat — ingen anmodning om tilbagetagelse inden for de fastsatte frister — overgivelse af den pågældende med henblik på strafforfølgning)	7
2018/C 301/09	Sag C-217/17 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 5. juli 2018 — Mast-Jägermeister SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) [Appel — EF-design — ansøgning om registrering af design, der gengiver bægre — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 36, stk. 1, litra c) — grafisk gengivelse — artikel 45 og 46 — fastsættelse af en ansøgningsdato — betingelser — forordning (EF) nr. 2245/2002 — artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 10, stk. 1 og 2]	8
2018/C 301/10	Sag C-320/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. juli 2018 — Marle Participations SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 9 og 168 — økonomisk virksomhed — et holdingselskabs direkte eller indirekte indgriben i administrationen af sine datterselskaber — et holdingselskabs udlejning af en ejendom til sit datterselskab — fradrag af indgående afgift — moms, som et holdingselskab har betalt af de udgifter, der er afholdt til at erhverve kapitalandele i andre virksomheder)	8

2018/C 301/11	Sag C-339/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. juli 2018 — Verein für lauterer Wettbewerb eV mod Princesport GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — betegnelser for tekstilfibre og tilknyttede krav til etikettering og mærkning — forordning (EU) nr. 1007/2011 — artikel 7 og 9 — rene tekstilprodukter — multitekstilfiberprodukter — metoder for etikettering eller mærkning)	9
2018/C 301/12	Sag C-532/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juli 2018 — Wolfgang Wirth m.fl. mod Thomson Airways Ltd. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse — transport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 2, litra b) — anvendelsesområde — begrebet »transporterende luftfartsselskab« — kontrakt om leje af et fly med besætning (»wet lease«)]	10
2018/C 301/13	Sag C-325/17 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 26. juni 2018 — Windrush Aka LLP mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Jerry Dammers (Appel — artikel 99 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — fortabelsessag — ordmærket The Specials — reel brug — varemærkeindehaverens samtykke)	11
2018/C 301/14	Sag C-24/18: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 31. maj 2018 — István Bán mod KP 2000 kft. og Edit Kovács (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — grundlæggende friheder — artikel 49 TEUF og 63 TEUF — ren intern situation — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)	11
2018/C 301/15	Sag C-130/18: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 27. juni 2018 — flightright GmbH mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — lufttransport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 1, litra c) — ret til kompensation i tilfælde af en flyafgangs aflysning — omlægning, som bevirker, at en passager ikke ankommer til sit endelige bestemmelsessted senest to timer efter det planlagte ankomsttidspunkt for den aflyste flyafgang — forsinkelse på to til tre timer)	12
2018/C 301/16	Sag C-40/18 P: Appel iværksat den 12. januar 2018 af Acquafarm S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. november 2017 i sag T-458/16, Acquafarm mod Kommissionen	12
2018/C 301/17	Sag C-170/18 P: Appel iværksat den 2. marts 2018 af CJ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. december 2017 i sag T-692/16, CJ mod Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)	13
2018/C 301/18	Sag C-297/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 2. maj 2018 — Humbert Jörg Köfler m.fl.	14
2018/C 301/19	Sag C-378/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 8. juni 2018 — Landwirtschaftskammer Niedersachsen mod Reinhard Westphal	14
2018/C 301/20	Sag C-390/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 13. juni 2018 — straffesag mod YA og AIRBNB Ireland UC — procesdeltagere: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP) og Valhotel	15
2018/C 301/21	Sag C-394/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di appello di Napoli (Italien) den 14. juni 2018 — I.G.I. Srl mod Maria Grazia Cicenia m.fl.	15
2018/C 301/22	Sag C-395/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 14. juni 2018 — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA mod Consip SpA og Ministero dell'Economia e delle Finanze	16

2018/C 301/23	Sag C-400/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 18. juni 2018 — Infohos mod Belgische Staat	17
2018/C 301/24	Sag C-402/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. juni 2018 — Tedeschi Srl i eget navn og i egenskab af mandatar i en midlertidig virksomhedssammenlutning og Consorzio Stabile Istant Service i eget navn og i egenskab af deltagende selskab i en midlertidig virksomhedssammenlutning mod C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza	17
2018/C 301/25	Sag C-405/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 19. juni 2018 — AURES Holdings, a.s. mod Odvolací finanční ředitelství	18
2018/C 301/26	Sag C-410/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif (Luxembourg) den 22. juni 2018 — Nicolas Aubriet mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche	19
2018/C 301/27	Sag C-416/18 P: Appel iværksat den 26. juni 2018 af Mykola Yanovych Azarov til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. april 2018 i sag T-190/16, Mykola Yanovych Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union	19
2018/C 301/28	Sag C-421/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 27. juni 2018 — Ordre des avocats du barreau de Dinant mod JN	20
2018/C 301/29	Sag C-456/18 P: Appel iværksat den 12. juli 2018 af Ungarn til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 25. april 2018 i de forenede sager T-554/14 og T-555/15, Ungarn mod Europa-Kommissionen	21
Retten		
2018/C 301/30	Sag T-643/13: Rettens dom af 11. juli 2018 — Rogesa mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — anmodning om aktindsigt i oplysninger vedrørende fastlæggelsen af de 10 % mest effektive anlæg i stålindustrien — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemands forretningsmæssige interesser — mere tungtvejende offentlig interesse — forordning (EF) nr. 1367/2006 — begrebet »oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet« — overholdelse af frister)	23
2018/C 301/31	Sag T-185/15: Rettens dom af 11. juli 2018 — Buonotourist mod Kommissionen (Statsstøtte — virksomhed, der driver et busrutenet i regionen Campanien — fordel — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — tarifkompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste udbetalt efter afgørelse fra en retsinstans, der træffer afgørelse i sidste instans — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — eksisterende og ny støtte — forordning (EØF) nr. 1191/69 — betingelser for fritagelse for pligten til forudgående anmeldelse — artikel 4, stk. 5, og artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/99 — Kommissionens og de nationale retsinstitutters respektive beføjelser inden for kontrol med statsstøtte — retskraft ved dom afsagt af en højere national retsinstans — tidsmæssig anvendelse af de materielle bestemmelser — berettiget forventning — retssikkerhed)	24
2018/C 301/32	Sag T-186/15: Rettens dom af 11. juli 2018 — CSTP Azienda della Mobilità mod Kommissionen (Statsstøtte — virksomhed, der driver et busrutenet i regionen Campanien — fordel — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — tarifkompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste udbetalt efter afgørelse fra en retsinstans, der træffer afgørelse i sidste instans — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — eksisterende og ny støtte — forordning (EØF) nr. 1191/69 — betingelser for fritagelse for pligten til forudgående anmeldelse — artikel 4, stk. 5, og artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/99 — Kommissionens og de nationale retsinstitutters respektive beføjelser inden for kontrol med statsstøtte — retskraft ved dom afsagt af en højere national retsinstans — tidsmæssig anvendelse af de materielle bestemmelser — berettiget forventning — retssikkerhed)	25

2018/C 301/33	Sag T-240/16: Rettens dom af 11. juli 2018 — Klyuyev mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — hjemmel — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — retten til omdømme — ulovlighedsindsigelse)	26
2018/C 301/34	Sag T-644/16: Rettens dom af 11. juli 2018 — ClientEarth mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — Kommissionens dokumenter vedrørende mekanismen til afgørelse af tvister mellem investorer og medlemsstater og den retslige ordning for de investeringer, der fremgår af Unionens handelsaftalers forenelighed med EU-retten — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — tungtvejende offentlig interesse)	27
2018/C 301/35	Sag T-707/16: Rettens dom af 11. juli 2018 — Enoitalia mod EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket ANTONIO RUBINI — ældre EU-figurmærke RUTINI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	27
2018/C 301/36	Sag T-13/17: Rettens dom af 11. juli 2018 — Europa Terra Nostra mod Parlamentet (Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til en politisk fond — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)	28
2018/C 301/37	Sag T-16/17: Rettens dom af 11. juli 2018 — APF mod Parlamentet (Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til et politisk parti — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)	29
2018/C 301/38	Sag T-54/17: Rettens dom af 11. juli 2018 — CLF mod Parlamentet (Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til et politisk parti — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)	29
2018/C 301/39	Sag T-57/17: Rettens dom af 11. juli 2018 — Pegasus mod Parlamentet (Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til et politisk parti — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)	30
2018/C 301/40	Sag T-694/17: Rettens dom af 11. juli 2018 — Link Entertainment mod EUIPO — García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS — det ældre EU-ordmærke AVORY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — tjenesteydelser af lignende art — Artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]]	31

2018/C 301/41	Sag T-147/15: Rettens kendelse af 28. juni 2018 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — Den Europæiske Unions egne indtægter — medlemsstaternes økonomiske ansvar — ansøgning om fritagelse for at stille egne indtægter til rådighed — skrivelse fra Kommissionen — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning)	31
2018/C 301/42	Sag T-478/15: Rettens kendelse af 28. juni 2018 — Rumænien mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — Den Europæiske Unions egne indtægter — medlemsstaternes økonomiske ansvar — pligt til at betale Kommissionen et beløb svarende til et tab af egne indtægter — skrivelse fra Kommissionen — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	32
2018/C 301/43	Sag T-452/17: Rettens kendelse af 28. juni 2018 — TL mod EDPS (Annullationssøgsmål — beskyttelse af personoplysninger — offentliggørelse af Rettens retspraksis — ansøgning om anonymisering og om fjernelse af en af Retten afsagt dom fra internettet — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — bekræftende akt — ingen nye og væsentlige faktiske omstændigheder — åbenbart afvisningsgrundlag)	33
2018/C 301/44	Sag T-476/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juni 2018 — Arysta LifeScience Netherlands mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — plantebeskyttelsesmidler — aktivstoffet diflubenzuron — betingelser for godkendelse af markedsføring — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)	34
2018/C 301/45	Sag T-577/17: Rettens kendelse af 2. juli 2018 — thyssenkrupp Electrical Steel og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — toldunion — bevilling til aktiv forædling — risiko for, at væsentlige interesser for EU-producenter bliver negativt berørt — artikel 211, stk. 6, i forordning (EU) nr. 952/2013 — undersøgelse af de økonomiske forudsætninger — rækkevidden af Kommissionens konklusioner — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	34
2018/C 301/46	Sag T-719/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juni 2018 — FMC mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — plantebeskyttelsesmidler — gennemførelsesforordning (EU) 2017/1496 — ikke-fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet DPX KE 459 (flupyrsulfuron-methyl) — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)	35
2018/C 301/47	Sag T-757/17: Rettens kendelse af 26. juni 2018 — Kerstens mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — disciplinærsag — opfyldelse af en dom afsagt af Retten i en appelsag — tilbagetrækning af afgørelsen om at pålægge en irettesættelse — genoptagelse af den disciplinære forfølgning, der førte til den annullerede sanktion — annullationssøgsmål — akt, der ikke indeholder et klagepunkt — erstatningssøgsmål — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag)	36
2018/C 301/48	Sag T-784/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2018 — Strabag Belgium mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — kendelse, hvorved gennemførelsen af Europa-Parlamentets afgørelse om at afvise sagsøgerens tilbud og om at tildele fem tilbudsgivere kontrakten vedrørende hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles udsættes — anmodning om ændring — Artikel 159 i procesreglementet — afvisning) . . .	36
2018/C 301/49	Sag T-29/18 R: Rettens kendelse af 4. juli 2018 — Planet mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende kontrakten »Technical Assistance to Ecowas for the implementation of the 10th EDF Transport Facilitation Project II (TFP II)« — stiltiende afslag på aktindsigt — udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — bortfald af tvistens genstand — ufornødent at træffe afgørelse)	37
2018/C 301/50	Sag T-104/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. juli 2018 — Fundación Tecnalia Research & Innovation mod REA (Særlige rettergangsformer — tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — tilbagesøgning af de udbetalte beløb — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	38

2018/C 301/51	Sag T-244/18: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. juli 2018 — Synergy Hellas mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006)) — tilbagesøgning af de udbetalte beløb — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) . . .	38
2018/C 301/52	Sag T-299/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2018 — Strabag Belgium mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — begæring om udsættelse af gennemførelse — ventetid — unormalt lavt bud — fumus boni juris — ingen uopsættelighed)	39
2018/C 301/53	Sag T-352/18: Sag anlagt den 5. juni 2018 — Germann Avocats og XJ (*) mod Kommissionen	39
2018/C 301/54	Sag T-397/18: Sag anlagt den 29. juni 2018 — Hugo's Hotel mod EUIPO — H'ugo's (Hugo's Burger Bar)	40
2018/C 301/55	Sag T-400/18: Sag anlagt den 2. juli 2018 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB	41
2018/C 301/56	Sag T-403/18: Sag anlagt den 2. juli 2018 — Pharmadom mod EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)	42
2018/C 301/57	Sag T-414/18: Sag anlagt den 5. juli 2018 — Hypo Vorarlberg Bank mod SRB	42
2018/C 301/58	Sag T-424/18: Sag anlagt den 11. juli 2018 — Puma mod EUIPO — Carrefour (Gengivelse af krydsede linjer)	43
2018/C 301/59	Sag T-427/18: Sag anlagt den 10. juli 2018 — Geske mod EUIPO (SATISFYERMEN)	44
2018/C 301/60	Sag T-434/18: Sag anlagt den 13. juli 2018 — Vans mod EUIPO (ULTRARANGE)	45
2018/C 301/61	Sag T-447/18: Sag anlagt den 18. juli 2018 — TUifly mod Kommissionen	45
2018/C 301/62	Sag T-742/17: Rettens kendelse af 3. juli 2018 — Kim m.fl. mod Rådet	47

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 301/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 294 af 20.8.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 285 af 13.8.2018

EUT C 276 af 6.8.2018

EUT C 268 af 30.7.2018

EUT C 259 af 23.7.2018

EUT C 249 af 16.7.2018

EUT C 240 af 9.7.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. juli 2018 — Sag mod Dániel Bertold Lada (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-390/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2008/675/RIA — hensyntagen til en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat i forbindelse med en ny straffesag — særlig procedure for anerkendelse af en straffedom afsagt i en anden medlemsstat — fornyet prøvelse og retlig omkvalificering af den tidligere afgørelse — princippet om gensidig anerkendelse — artikel 82, stk. 1, TEUF)

(2018/C 301/02)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Dániel Bertold Lada

Konklusion

Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag, sammenholdt med artikel 82 TEUF, skal fortolkes således, at den i tilfælde af iværksættelsen af en ny straffesag over for en person er til hinder for, at en hensyntagen i en medlemsstat til en tidligere endelig straffedom afsagt af en ret i en anden medlemsstat mod denne samme person for andre forhold er undergivet en særlig procedure for forudgående anerkendelse som den i hovedsagen omhandlede ved retterne i den første medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 350 af 26.9.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. juli 2018 — Marcandi Limited, der driver virksomhed under firmanavnet Madbid mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-544/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c) — udstedelse af »kreditter«, der gør det muligt at afgive bud i forbindelse med on line-auktioner — tjenesteydelse mod vederlag — forudgående transaktion — artikel 73 — beskatningsgrundlag)

(2018/C 301/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marcandi Limited, der driver virksomhed under firmanavnet Madbid

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/CE af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at udstedelsen af »kreditter« såsom de i hovedsagen omhandlede, der giver en erhvervsdrivendes kunder mulighed for at afgive bud i auktioner, der afholdes af denne erhvervsdrivende, udgør en tjenesteydelse mod vederlag, hvor modydelsen er det beløb, der betales for »kreditterne«.
- 2) Artikel 73 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede indgår værdien af de »kreditter«, der anvendes til at afgive bud, ikke i den modydelse, der opkræves af den afgiftspligtige for de leveringer af varer, som denne afgiftspligtige foretager til fordel for de brugere, der har vundet en auktion, som denne har afholdt, eller for dem, der har foretaget deres køb ved hjælp af funktionerne »køb nu« eller »optjent rabat«.
- 3) De retter i en medlemsstat, der, når de fortolker de relevante bestemmelser i EU-retten og i national ret, konstaterer, at den samme transaktion behandles forskelligt i momsmæssig henseende i en anden medlemsstat, har mulighed for eller endog pligt til, alt efter om deres afgørelser ifølge de nationale retsregler kan appelleres eller ej, at forelægge Den Europæiske Unions Domstol et præjudicielt spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-626/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — deponering af affald — direktiv 1999/31/EF — bestående deponeringsanlæg — artikel 14 — endelig afgørelse om, hvorvidt driften kan fortsætte — artikel 13 — nedlukningsprocedure — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde og et fast beløb)

(2018/C 301/04)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Sanfrutos Cano og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af dom af 25. april 2013, Kommissionen mod Slovakiet (C-331/11, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:271).
- 2) I tilfælde af, at det i punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på datoen for afsigelsen af denne dom, betaler Den Slovakiske Republik Europa-Kommissionen en tvangsbøde på 5 000 EUR for hver dags forsinkelse med gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dom af 25. april 2013, Kommissionen mod Slovakiet (C-331/11, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:271), regnet fra datoen for afsigelse af denne dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af dom af 25. april 2013, Kommissionen mod Slovakiet (C-331/11, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:271).
- 3) Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale Europa-Kommissionen et fast beløb på 1 000 000 EUR.
- 4) Den Slovakiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. juli 2018 — AB »flyLAL-Lithuanian Airlines«, under konkurs mod »Starptautiskā lidosta »Rīga« VAS og »Air Baltic Corporation« AS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos apeliacinis teismas — Litauen)

(Sag C-27/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 3) — sager om erstatning uden for kontrakt — det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået — stedet for skadens indtræden og stedet for den skadevoldende begivenhed — erstatning for den skade, der hævdes at være forårsaget af konkurrencebegrænsende adfærd, som er begået i forskellige medlemsstater — artikel 5, nr. 5) — driften af en filial — begreb]

(2018/C 301/05)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos apeliacinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AB »flyLAL-Lithuanian Airlines«, under konkurs,

Sagsøgte: »Starptautiskā lidosta »Rīga« VAS og »Air Baltic Corporation« AS

Procesdeltagere: »ŽIA Valda« AB, »VA Reals« AB og Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Konklusion

- 1) Artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« inden for rammerne af en sag om erstatning for en skade forvoldt ved konkurrencebegrænsende adfærd i en situation som den i hovedsagen omhandlede særligt omfatter det sted, hvor et indtægtstab, der består i en salgsnedgang, er indtrådt, dvs. det sted, hvor det marked, der påvirkes af nævnte adfærd, på hvilket skadelidte hævder at have lidt dette tab, befinder sig.
- 2) Artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« inden for rammerne af en sag om erstatning for en skade forvoldt ved konkurrencebegrænsende adfærd skal anses for at være enten stedet for indgåelsen af en konkurrencebegrænsende aftale i strid med artikel 101 TEUF eller det sted, hvor underbudspriserne blev tilbudt og anvendt, hvis denne praksis udgjorde en tilsidesættelse i henhold til artikel 102 TEUF.
- 3) Artikel 5, nr. 5), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at begrebet »sager vedrørende driften af en filial« omfatter en sag om erstatning for en skade, der hævdes forårsaget af misbrug af en dominerende stilling, der består i anvendelsen af underbudspriser, når en filial af en virksomhed med en dominerende stilling faktisk og tilstrækkelig høj grad har deltaget i dette misbrug.

(¹) EUT C 104 af 3.4.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. juli 2018 — NN A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-28/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF — selskabsskat — national skattelovgivning, der gør muligheden for at overføre tab, som er lidt af et fast driftssted, der er beliggende på det nationale område, og som er fast driftssted for et selskab hjemmehørende i en anden medlemsstat, til et selskab i samme koncern, der ligeledes er beliggende på det nationale område, betinget af, at disse tab ikke kan anvendes ved beregningen af en udenlandsk skat)

(2018/C 301/06)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NN A/S

Sagsøgt: Skatteministeriet

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den principielt ikke er til hinder for en national lovgivning som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter en koncerns hjemmehørende selskaber alene i deres samlede resultat må fradrage underskud i en af koncernens ikke-hjemmehørende datterselskabers hjemmehørende faste driftssteder, hvis bestemmelserne i den medlemsstat, hvor dette datterselskab er hjemmehørende, ikke giver mulighed for at fradrage dette underskud i datterselskabets indkomst, når anvendelsen af denne lovgivning kombineres med anvendelsen af en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, som i sidstnævnte medlemsstat tillader fradrag i datterselskabets indkomstskat af et beløb svarende til den indkomstskat, der i den medlemsstat, på hvis område det faste driftssted er beliggende, er betalt på grundlag af dette driftssteds virksomhed. Artikel 49 TEUF skal imidlertid fortolkes således, at den er til hinder for en sådan lovgivning, hvis anvendelsen heraf medfører, at den pågældende koncern fratages enhver reel mulighed for at fradrage det pågældende underskud i sin samlede indkomst, når en modregning af dette underskud i det pågældende datterselskabs indkomst ikke er mulig i den medlemsstat, på hvis område datterselskabet er hjemmehørende, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. juli 2018 — Liam Jenkinson mod Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo

(Sag C-43/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — voldgiftsbestemmelse — ansatte ved Den Europæiske Unions internationale missioner — kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende ansættelseskontrakter — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesaftaler — voldgiftsbestemmelser, der i den sidste kontrakt udpeger Unionens retsinstanser og i de tidligere kontrakter udpeger retterne i Bruxelles (Belgien) — afgørelse om ikke at forlænge den sidste kontrakt — påstand om ændring af alle kontraktforhold til en »tidsbegrænset kontrakt« — påstande om erstatning for uberettiget afskedigelse — hensyntagen til kontraktforhold, der går forud for den sidste kontrakt — Den Europæiske Unions Rets kompetence)

(2018/C 301/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Liam Jenkinson (ved avocats N. de Montigny og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og M. Bishop, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (først ved G. Gattinara, L. Radu Bouyon og S. Bartelt, som befuldmægtigede, derefter ved G. Gattinara, A. Aresu og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede), Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt, R. Spac og E. Orgován, som befuldmægtigede) og Eulex Kosovo (først ved avocate M. Vicente Hernandez, derefter ved avocate E. Raoult)

Konklusion

- 1) Den kendelse, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 9. november 2016, Jenkinson mod Rådet m.fl. (T-602/15, EU:T:2016:660), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. juli 2018 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam —
Nederlandene)**

(Sag C-213/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 17, 18, 23 og 24 — forudgående sag om international beskyttelse, der er under behandling i en medlemsstat — ny ansøgning i en anden medlemsstat — ingen anmodning om tilbagetagelse inden for de fastsatte frister — overgivelse af den pågældende med henblik på strafforfølgning)

(2018/C 301/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

- 1) Artikel 23, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at den medlemsstat, hvor der er indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, når denne medlemsstat ikke har fremsat en anmodning om tilbagetagelse inden for de i forordningens artikel 23, stk. 2, fastsatte frister, selv om en anden medlemsstat var ansvarlig for behandlingen af tidligere indgivne ansøgninger om international beskyttelse, og selv om en sag, anlagt til prøvelse af afslaget på en af disse ansøgninger, verserede for en ret i sidstnævnte medlemsstat, da disse frister udløb.
- 2) Artikel 18, stk. 2, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at en medlemsstats fremsættelse af en anmodning om tilbagetagelse af en tredjelandsstatsborger, der opholder sig på dennes område uden opholdstilladelse, ikke kræver, at denne medlemsstat udsætter behandlingen af en sag, anlagt til prøvelse af afslaget på en tidligere indgivet ansøgning om international beskyttelse, og dernæst afslutter denne behandling i tilfælde af, at den anmodede medlemsstat accepterer anmodningen.
- 3) Artikel 24, stk. 5, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at en medlemsstat, der i en situation som den i hovedsagen omhandlede fremsætter en anmodning om tilbagetagelse på grundlag af denne forordnings artikel 24, efter at de i forordningens artikel 23, stk. 2, fastsatte frister er udløbet i den anmodede medlemsstat, ikke er forpligtet til at oplyse myndighederne i sidstnævnte medlemsstat om, at en sag, anlagt til prøvelse af afslaget på en tidligere indgivet ansøgning om international beskyttelse, verserer for en ret i den anmodende medlemsstat.
- 4) Artikel 17, stk. 1, og artikel 24 i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at i en situation som den, der forelå i hovedsagen på datoen for overførselsafgørelsen, hvor en ansøger om international beskyttelse er blevet overgivet af en første medlemsstat til en anden medlemsstat til gennemførelse af en europæisk arrestordre, og ansøgeren opholder sig på sidstnævntes område uden at have indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse til denne, kan denne anden medlemsstat anmode den første medlemsstat om at tilbagetage ansøgeren og er ikke forpligtet til at beslutte at behandle dennes ansøgning.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 5. juli 2018 — Mast-Jägermeister SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-217/17 P) ⁽¹⁾

[*Appel — EF-design — ansøgning om registrering af design, der gengiver bægre — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 36, stk. 1, litra c) — grafisk gengivelse — artikel 45 og 46 — fastsættelse af en ansøgningsdato — betingelser — forordning (EF) nr. 2245/2002 — artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 10, stk. 1 og 2*]

(2018/C 301/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mast-Jägermeister SE (ved Rechtsanwalt C. Drzymalla)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Mast-Jägermeister SE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. juli 2018 — Marle Participations SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-320/17) ⁽¹⁾

(*Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 9 og 168 — økonomisk virksomhed — et holdingselskabs direkte eller indirekte indgriben i administrationen af sine datterselskaber — et holdingselskabs udlejning af en ejendom til sit datterselskab — fradrag af indgående afgift — moms, som et holdingselskab har betalt af de udgifter, der er afholdt til at erhverve kapitalandele i andre virksomheder*)

(2018/C 301/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marle Participations SARL

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at et holdingselskabs udlejning af en fast ejendom til sit datterselskab udgør en »indgriben i administrationen« heraf, som skal anses for at være økonomisk virksomhed som omhandlet i dette direktivs artikel 9, stk. 1, som giver ret til fradrag af merværdiafgift (moms) på udgifter, som selskabet har afholdt til erhvervelse af andele i dette datterselskab, for så vidt som denne tjenesteydelse har en permanent karakter, foretages mod vederlag og er afgiftsbelagt, hvilket indebærer, at denne udlejning ikke er fritaget, og at der består en direkte sammenhæng mellem den leverede tjenesteydelse og den modværdi, der er modtaget fra den begunstigede. Omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som deltager i administrationen heraf ved at udleje en ejendom til disse datterselskaber, og som i forbindelse hermed udøver økonomisk virksomhed, skal antages at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og momsen erlagt i forbindelse med disse omkostninger skal i princippet fradrages fuldt ud.

- 2) Omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som alene deltager i administrationen af visse af datterselskaberne, og som med hensyn til de øvrige datterselskaber derimod ikke udøver en økonomisk virksomhed, skal alene antages delvist at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og momsen på disse omkostninger kan følgelig kun fradrages forholdsmæssigt for et beløb, der svarer til de omkostninger, der vedrører økonomisk virksomhed i henhold til de kriterier for fordeling, som er fastsat af medlemsstaterne, der ved udøvelsen af denne beføjelse skal tage hensyn til momsdirektivets formål og opbygning og herved fastsætte en beregningsmetode, som objektivt afspejler, hvilken del af de forudgående udgifter der reelt skal henføres til økonomisk virksomhed og til ikke-økonomisk virksomhed, hvilket det tilkommer den nationale ret at fastslå.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. juli 2018 — Verein für lauterer Wettbewerb eV mod Princesport GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-339/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — betegnelser for tekstilfibre og tilknyttede krav til etikettering og mærkning — forordning (EU) nr. 1007/2011 — artikel 7 og 9 — rene tekstilprodukter — multitekstilfiberprodukter — metoder for etikettering eller mærkning)

(2018/C 301/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für lauterer Wettbewerb eV

Sagsøgt: Princesport GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 4 og artikel 14, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 af 27. september 2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og mærkning af tekstilprodukters fibersammensætning og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/73/EF og 2008/121/EF, sammenholdt med tiende betragtning til denne forordning, skal fortolkes således, at de fastsætter en generel forpligtelse til etikettering eller mærkning med henblik på at angive fibersammensætningen for alle tekstilprodukter, herunder de tekstilprodukter, der er defineret i den nævnte forordnings artikel 7.
- 2) Artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1007/2011 skal fortolkes således, at den ikke fastsætter en forpligtelse til, at der på et rent tekstilprodukts etikette eller mærkning anvendes en af de tre heri omhandlede tilføjelser, dvs. »100 %«, »ren« eller »hel«. Når disse tilføjelser anvendes, kan de anvendes i kombination med hinanden.
- 3) Artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1007/2011 skal fortolkes således, at forpligtelsen til på etiketten eller mærkningen at angive betegnelsen og vægtprocenten for alle de i det omhandlede tekstilprodukt indeholdte fibre ikke finder anvendelse på et rent tekstilprodukt.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juli 2018 — Wolfgang Wirth m.fl. mod Thomson Airways Ltd. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-532/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — transport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 2, litra b) — anvendelsesområde — begrebet »transporterende luftfartsselskab« — kontrakt om leje af et fly med besætning (»wet lease«)]

(2018/C 301/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wolfgang Wirth, Theodor Müller, Ruth Müller og Gisela Wirth

Sagsøgt: Thomson Airways Ltd.

Konklusion

Begrebet »transporterende luftfartsselskab« som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, og navnlig i denne forordnings artikel 2, litra b), skal fortolkes således, at det ikke omfatter et luftfartsselskab, der i lighed med det i hovedsagen omhandlede luftfartsselskab udlejer et fly og en besætning til et andet luftfartsselskab i henhold til en kontrakt om leje af et fly med besætning (»wet lease«), men ikke har det operationelle ansvar for flyvningerne, herunder når det i den reservationsbekræftelse af en plads på en flyvning, som er blevet udstedt til passagererne, er anført, at denne flyvning udføres af dette førstnævnte luftfartsselskab.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 26. juni 2018 — Windrush Aka LLP mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Jerry Dammers

(Sag C-325/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 99 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — fortabelsessag — ordmærket The Specials — reel brug — varemærkeindehaverens samtykke)

(2018/C 301/13)

Processprog: engesk

Parter

Appellant: Windrush Aka LLP (ved S. Malynicz, QC, bemyndiget af solicitors S. Britton og S. Tregear)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede) og Jerry Dammers (ved barrister B. Brandreth, bemyndiget af solicitor C. Fehler)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) Windrush Aka LLP betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 31. maj 2018 — István Bán mod KP 2000 kft. og Edit Kovács (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-24/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — grundlæggende friheder — artikel 49 TEUF og 63 TEUF — ren intern situation — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 301/14)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: István Bán

Sagsøgt: KP 2000 kft. og Edit Kovács

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (kredsdomstolen for andet og tredje bydistrikt i Budapest, Ungarn) ved afgørelse af 12. december 2017 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 25.6.2018.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 27. juni 2018 — flihtright GmbH mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-130/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — lufttransport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 1, litra c) — ret til kompensation i tilfælde af en flyafgangs aflysning — omlægning, som bevirker, at en passager ikke ankommer til sit endelige bestemmelsessted senest to timer efter det planlagte ankomsttidspunkt for den aflyste flyafgang — forsinkelse på to til tre timer)

(2018/C 301/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: flihtright GmbH

Sagsøgt: Eurowings GmbH

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, litra c), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en passager, som mindre end syv dage før det planlagte afgangstidspunkt er blevet informeret om, at dennes flyafgang er aflyst, har ret til den i denne bestemmelse omhandlede kompensation i et tilfælde, hvor den af luftfartsselskabet tilbudte omlægning af rejsen medfører, at passageren ankommer til sit endelige bestemmelsessted mere end to timer efter det ankomsttidspunkt, der var planlagt for den aflyste flyafgang, men mindre end tre timer efter dette tidspunkt.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 28.5.2018.

Appel iværksat den 12. januar 2018 af Acquafarm S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. november 2017 i sag T-458/16, Acquafarm mod Kommissionen

(Sag C-40/18 P)

(2018/C 301/16)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Acquafarm S.L. (ved abogado A. Pérez Moreno)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 12. juli 2018 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at Acquafarm S.L. bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. marts 2018 af CJ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. december 2017 i sag T-692/16, CJ mod Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

(Sag C-170/18 P)

(2018/C 301/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: CJ (ved Δικηγόρος V. Kolias)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 13. december 2017 i sag T-692/16, CJ mod ECDC (ECLI:EU:T:2017:894), ophæves.
- Følgelig: hvis appellen tages til følge annulleres den nye afgørelse om opsigelse af 2. december 2015 og appellanten tilkendes den erstatning, som han nedlagde påstand om for Retten, med tillæg af lovbestemte renter.
- ECDC tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sagen i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende er, at Retten fejlfortolkede appellantens argumenter, fordrejede beviserne og begik en fejl i forbindelse med den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at omstændighederne ikke havde ændret sig væsentligt mellem datoen for udstedelsen af den annullerede afgørelse om opsigelse og datoen for den nye afgørelse om opsigelse, med henblik i at forhindre ECDC i at genudstede den annullerede afgørelse om opsigelse.

Det andet anbringende er, at Retten fejlfortolkede hans argumenter, ikke fremkom med en tilstrækkelig begrundelse, begik en fejl i forbindelse med den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder og fejlfortolkede artikel 266 TEUF ved at fastslå, at den nye afgørelse om opsigelse ikke var uforholdsmæssig i henhold til artikel 5, stk. 4, TEU.

Det tredje anbringende er, at Retten gav området for *res judicata* en for vidtrækkende betydning.

Det fjerde anbringende er, at Retten:

- Fejlfortolkede Personalerettens dom i de forenede sager F-159/12 og F-161/12, CJ mod ECDC, og forstod det deraf følgende *res judicata* på en for vidtrækkende måde.
- Fejlfortolkede vedtægtens artikel 22a, stk. 3, om beskyttelse af informanter ved ikke at tillægge denne effektiv virkning.

Det femte anbringende er, at Retten fejlfortolkede reglen om EU's ansvar uden for kontraktforhold, subsidiært begik en retlig fejl ved klassificeringen af de faktiske omstændigheder, da den fastslog, at den anfægtede afgørelse ikke var begrundet på en måde, som forvoldte appellanten et ikke-økonomisk tab.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 2. maj 2018 — Humbert Jörg Köfler m.fl.

(Sag C-297/18)

(2018/C 301/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck og Wolfgang Semper

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som for overtrædelser begået ved uagtsomhed fastsætter store bøder uden begrænsninger, navnlig store minimumsbøder og forvandlingsstraffe på flere år?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 8. juni 2018 — Landwirtschaftskammer Niedersachsen mod Reinhard Westphal

(Sag C-378/18)

(2018/C 301/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Sagsøgt: Reinhard Westphal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Begynder fristen for forældelse som omhandlet i artikel 49, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2419/2001 ⁽¹⁾ at løbe, når støtten udbetales, eller afhænger fristens begyndelse af artikel 3, stk. 1, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 ⁽²⁾, her: denne forordnings artikel 3, stk. 1, andet afsnit, første punktum?
- 2) Er forældelsesreglerne i artikel 49, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2419/2001 eller artikel 3, stk. 1, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i artikel 2, stk. 2, andet punktum, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95?
- 3) Kan artikel 52a i forordning (EF) nr. 2419/2001 om anvendelse med tilbagevirkende kraft af forældelsesreglen i artikel 49, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2419/2001 også anvendes analogt på artikel 49, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2419/2001?

Såfremt artikel 3, stk. 1, andet afsnit, første punktum, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 skal anvendes (det første spørgsmål), er det ikke nødvendigt at besvare de to andre spørgsmål; skal denne bestemmelse derimod ikke anvendes, er det tredje spørgsmål irrelevant, såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende.

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11.12.2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 (EFT 2001, L 327, s. 11).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 23, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 13. juni 2018 — straffesag mod YA og AIRBNB Ireland UC — procesdeltagere: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP) og Vallhotel

(Sag C-390/18)

(2018/C 301/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Parter i hovedsagen

YA og AIRBNB Ireland UC

Procesdeltagere: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP) og Vallhotel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er ydelserne, der leveres i Frankrig af selskabet *Airbnb Ireland UC* via en elektronisk platform, som befinder sig i Irland, omfattet af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 ⁽¹⁾?
- 2) Kan de restriktive regler vedrørende udøvelsen af erhvervet som ejendomsmægler i Frankrig, som er fastsat i lov nr. 70-9 af 2. januar 1970 om formidlingsvirksomhed vedrørende fast ejendom, den såkaldte Hoguet-lov, gøres gældende over for selskabet *Airbnb Ireland UC*?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di appello di Napoli (Italien) den 14. juni 2018 — I.G.I. Srl mod Maria Grazia Cicenia m.fl.

(Sag C-394/18)

(2018/C 301/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte di appello di Napoli

Parter i hovedsagen

Indstævnt og kontraappellant: I.G.I. Srl

Indstævnte: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito og Antonio Raffaele

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan kreditorer i et spaltet selskab, hvis fordringer er stiftet før spaltningen, og som ikke har gjort brug af det retsmiddel, der består i at rejse indsigelse i henhold til artikel 2503 i den civile lovbog (og dermed det beskyttelsesinstrument, som er indført med henblik på gennemførelsen af direktivets [82/891/EØF⁽¹⁾] artikel 12), anlægge omstødelsessøgsmål i henhold til artikel 2901 i den civile lovbog, efter at spaltningen er gennemført, med henblik på at opnå, at den erklæres uvirksom over for dem, og dermed i forbindelse med fuldbyrdelse opnå fortrinsstilling i forhold til kreditorer i det eller de modtagende selskab(er) og have forrang for selskabsdeltagere i dette eller disse selskab(er)?
- 2) Henviser begrebet ugyldighed i direktivets artikel 19 alene til søgsmål, der har indvirkning på gyldigheden af spaltningen, eller henviser det også til søgsmål, der, selv om de ikke har indvirkning på dens gyldighed, tager sigte på, at det fastslås, at den i relativ forstand er uvirksom eller ikke kan gøres gældende?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17.12.1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber (EFT L 378, s. 47).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 14. juni 2018 — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA mod Consip SpA og
Ministero dell'Economia e delle Finanze**

(Sag C-395/18)

(2018/C 301/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA

Sagsøgte: Consip SpA og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 57 og artikel 71, stk. 6, i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, som foreskriver udelukkelse af en økonomisk aktør (tilbudsgiveren) såfremt det under udbudsproceduren fastslås, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende en af de tre underentreprenører, som er anført i udbudsdokumenterne, i stedet for at pålægge tilbudsgiveren at udskifte den udpegede underentreprenør?

- 2) Subsidiært, såfremt Domstolen finder, at medlemsstaten har mulighed for at udelukke tilbudsgiveren, er det proportionalitetsprincip, der er fastsat i artikel 5 TEU, hvortil der henvises i 101. betragtning til direktiv 2014/24/EU, og som Domstolen har fastslået er et almindeligt EU-retligt princip, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, hvorefter tilbudsgiveren under alle omstændigheder skal udelukkes såfremt det under udbudsproceduren konstateres, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende den udpegede underentreprenør, til trods for, at der findes andre underentreprenører, der ikke er blevet udelukket, og som opfylder kravene til at udføre underentreprenørydelserne, eller til trods for, at tilbudsgiveren afstår fra at anvende underentreprenøren, idet tilbudsgiveren selv opfylder kravene til at udføre ydelserne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 18. juni 2018 —
Infohos mod Belgische Staat**

(Sag C-400/18)

(2018/C 301/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Infohos

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13, punkt A, stk. 1, litra f), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ af 17. maj 1977, nu artikel 132, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾ af 28. november 2006 fortolkes således, at denne bestemmelse tillader medlemsstaterne at knytte en eksklusivitetsbetingelse til den heri omhandlede fritagelse, hvorved en selvstændig forening, der ligeledes leverer tjenesteydelser til ikke-medlemmer, bliver fuldt momspligtig også af tjenesteydelser til medlemmer?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. juni 2018 —
Tedeschi Srl i eget navn og i egenskab af mandatar i en midlertidig virksomhedssammenslutning og
Consorzio Stabile Istant Service i eget navn og i egenskab af deltagende selskab i en midlertidig
virksomhedssammenslutning mod C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza**

(Sag C-402/18)

(2018/C 301/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tedeschi Srl i eget navn og i egenskab af mandatar i en midlertidig virksomhedssammenslutning og Consorzio Stabile Istant Service i eget navn og i egenskab af deltagende selskab i en midlertidig virksomhedssammenslutning

Indstævnt: Università degli Studi di Roma La Sapienza

Indstævnt og kontraappellant: C.M. Service Srl

Præjudicielt spørgsmål

Er princippet om etableringsfriheden og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 ⁽¹⁾ og artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 ⁽²⁾, der ikke fastlægger begrænsninger for underentreprise og prisnedslag over for underentreprenører, samt det EU-retlige proportionalitetsprincip til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser om offentlige kontrakter, såsom de italienske bestemmelser i artikel 118, stk. 2 og 4, i lovdekret nr. 163 af 12. april 2006, hvorefter underentreprise ikke må overskride en andel på 30 % af den samlede kontraktværdi, og med hensyn til de i underentreprise givne tjenesteydelser skal den vindende virksomhed anvende samme enhedspriser, som fremgår af kontrakten, med et maksimalt prisnedslag på 20 %.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 19. juni 2018 — AURES Holdings, a.s. mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-405/18)

(2018/C 301/25)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AURES Holdings, a.s.

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan begrebet etableringsfrihed som omhandlet i artikel 49 TEUF ⁽¹⁾ anses for at omfatte en simpel flytning af stedet for en virksomheds ledelse fra en medlemsstat til en anden medlemsstat?
- 2) Hvis det er tilfældet, er det da i strid med artikel 49, 52 og 54 TEUF, såfremt national lovgivning ikke tillader en enhed fra en anden medlemsstat, i forbindelse med en flytning af dens forretningssted eller stedet for dens ledelse til Den Tjekkiske Republik, at anvende et skattemæssigt underskud, der er realiseret i den anden medlemsstat?

⁽¹⁾ EUT 2012, C 326, s. 47

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif (Luxembourg) den 22. juni 2018 — Nicolas Aubriet mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Sag C-410/18)

(2018/C 301/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nicolas Aubriet

Sagsøgt: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Præjudicielt spørgsmål

Er den betingelse, som pålægges studerende, der ikke er bosiddende i Storhertugdømmet Luxembourg, ved artikel 3, nr. 5, litra b), i den ændrede lov af 24. juli 2014 om økonomisk støtte fra staten til videregående uddannelse, nemlig at ansøgeren er barn af en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har haft lønnet beskæftigelse eller har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i Luxembourg i en periode på mindst fem år i løbet af en referenceperiode på syv år på det tidspunkt, hvor den studerende ansøger om økonomisk støtte, idet der ikke tages hensyn til andre tilknytningskriterier, nødvendig for at nå det af den luxembourgske lovgiver anførte mål, nemlig at søge at øge andelen af personer, der har afsluttet en videregående uddannelse?

Appel iværksat den 26. juni 2018 af Mykola Yanovych Azarov til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 26. april 2018 i sag T-190/16, Mykola Yanovych Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-416/18 P)

(2018/C 301/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mykola Yanovych Azarov (ved Rechtsanwältin A. Egger og G. Lansky)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 26. april 2018 i sag T-190/16 ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen, såvel Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine ⁽¹⁾ som Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører appellanten, og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten og for Domstolen.
- Subsidiært til påstand nr. 2 hjemvises sagen til Retten i overensstemmelse med den retlige vurdering i Domstolens dom, og afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort følgende anbringender gældende:

1. Retten fastslog med urette, at Rådet ikke havde tilsidesat grundlæggende rettigheder. Retten begik en retlig fejl i sin bedømmelse af indgrebet i ejendomsretten og i friheden til at drive en virksomhed. Navnlig begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at foranstaltningerne var passende og forholdsmæssige. Retten begik desuden proceduremæssige fejl og tilsidesatte processuelle rettigheder.
2. Retten fastslog med urette, at Rådet ikke havde misbrugt sine beføjelser. For det første foretog Retten ikke en målrettet kontrol af appellanten. For det andet begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at manglen på konkrete beviser ikke var relevant.
3. Retten fastslog med urette, at Rådet ikke havde tilsidesat princippet om god forvaltning. For det første er det af Retten anførte om Rådets forpligtelse til at være upartisk behæftet med retlige fejl. For det andet foretog Retten en ukorrekt bedømmelse af rækkevidden af begrundelsespligten.
4. Retten fastslog med urette, at Rådet ikke havde foretaget »noget åbenbart urigtigt skøn«.
5. Retten tilsidesatte retten til en retfærdig rettergang ved at fremføre en rent politisk begrundelse.

⁽¹⁾ EUT 2016, L 60, s. 76.

⁽²⁾ EUT 2016, L 60, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 27. juni 2018 — Ordre des avocats du barreau de Dinant mod JN

(Sag C-421/18)

(2018/C 301/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Namur

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ordre des avocats du barreau de Dinant

Sagsøgt: JN

Præjudicielt spørgsmål

Udgør et advokatsamfunds søgsmål, hvori der er nedlagt påstand om, at et af dets medlemmer dømmes til betaling af de årlige faglige bidrag, som skyldes, en »sag om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 7, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område?

⁽¹⁾ EUT L 351, s. 1.

Appel iværksat den 12. juli 2018 af Ungarn til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 25. april 2018 i de forenede sager T-554/14 og T-555/15, Ungarn mod Europa-Kommissionen

(Sag C-456/18 P)

(2018/C 301/29)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 25. april 2018 i de forenede sager T-554/15 og T-555/15 ophæves.
- Kommissionens afgørelse C(2015) 4805 af 15. juli 2015 om ungarske sundhedsbidrag pålagt virksomheder i tobaksindustrien annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for sundhedsafgiften samt den investeringsbetingede nedsættelse af sundhedsafgiften, der er fastsat ved a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. Törvény (lov nr. XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsafgifter for året 2015), som er vedtaget af det ungarske parlament.
- Kommissionens afgørelse C(2015) 4808 final af 15. juli 2015 om 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol annulleres delvist, for så vidt som den pålægger at indstille anvendelsen af den progressive sats for gebyret for fødevarekædekontrol.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har den ungarske regering i det væsentlige fremsat tre anbringender i overensstemmelse med de kriterier, som Domstolen har udviklet i sin praksis.

For det første er den ungarske regerings appel støttet på, at Retten anvendte lovgivningen fejlagtigt ved undersøgelsen af anbringenderne, som er indbyrdes forbundne.

For det andet foretog Retten med hensyn til begrundelsespligten en urigtig og uretmæssig vurdering af artikel 296 TEUF og chartrets artikel 46, stk. 1.

For det tredje har den ungarske regering påberåbt sig et urigtigt skøn, som førte til, at der ikke blev taget behørigt hensyn til de af Ungarn anførte klagepunkter, og at der blev anlagt en forkert fortolkning af de argumenter, som Ungarn havde fremført i forbindelse med sit søgsmål.

Ifølge den ungarske regering opfyldte Kommissionen ikke fuldstændigt de relevante procedureregler og begrundelsesregler i forbindelse med vedtagelsen af de omtvistede afgørelser, de faktiske omstændigheders materielle nøjagtighed var ikke passende, og Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og overskred sin kompetence. Selv om en undersøgelse af alt dette var omfattet af Rettens kompetenceområde, undlod denne at foretage en sådan undersøgelse, eller den foretog ikke undersøgelsen på behørig vis.

Den ungarske regering har gjort gældende, at Retten derfor for det første anlagde en forkert fortolkning af artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) 659/1999 ⁽¹⁾ og anvendte Domstolens praksis om denne bestemmelse forkert. For det andet anlagde Retten et urigtigt skøn, da den efter den ungarske regerings opfattelse foretog en forkert vurdering af det argument, som var fremført med hensyn til de krav, der følger af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, og heraf med urette drog den konklusion, at det ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt ikke var væsentligt, at der forelå overensstemmelse med Kommissionens tidligere afgørelser eller med sin egen praksis. Retten anlagde heller ikke en korrekt fortolkning af den ungarske regerings argument om opfyldelsen af statsstøttebetingelserne, og den så bort fra dette relevante argument, herunder med hensyn til indstillingen. Endelig tilsidesatte Retten ligeledes sin begrundelsespligt ved i strid med det argument, som Kommissionen havde fastholdt under hele sagen, at fastslå, at det med henblik på ved afgørelserne at påbyde indstilling af en anvendelse var et krav, at Ungarn ikke havde til hensigt at gennemføre dette, og at sidstnævnte var behørigt begrundet i Kommissionens afgørelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 11. juli 2018 — Rogesa mod Kommissionen

(Sag T-643/13) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — anmodning om aktindsigt i oplysninger vedrørende fastlæggelsen af de 10 % mest effektive anlæg i stålindustrien — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemandes forretningsmæssige interesser — mere tungtvejende offentlig interesse — forordning (EF) nr. 1367/2006 — begrebet »oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet« — overholdelse af frister)

(2018/C 301/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland) (ved advokaterne S. Altenschmidt og P.-A. Schütter)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Clotuche-Duvieusart og B. Martenczuk, derefter ved F. Clotuche-Duvieusart og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 25. september 2013, hvorved sagsøgeren fik afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder oplysninger vedrørende de beregningsgrundlag, som Kommissionen har anvendt med henblik på at fastlægge de 10 % mest effektive anlæg, som har tjent som udgangspunktet for fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks, i overensstemmelse med artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003, L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Retten dom af 11. juli 2018 — Buonotourist mod Kommissionen(Sag T-185/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — virksomhed, der driver et busrutenet i regionen Campanien — fordel — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — tarifkompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste udbetalt efter afgørelse fra en retsinstant, der træffer afgørelse i sidste instans — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — eksisterende og ny støtte — forordning (EØF) nr. 1191/69 — betingelser for fritagelse for pligten til forudgående anmeldelse — artikel 4, stk. 5, og artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/99 — Kommissionens og de nationale retsinstanters respektive beføjelser inden for kontrol med statsstøtte — retskraft ved dom afsagt af en højere national retsinstant — tidsmæssig anvendelse af de materielle bestemmelser — berettiget forventning — retssikkerhed)

(2018/C 301/31)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Buonotourist Srl (Castel San Giorgio, Italien) (ved advokaterne G. Capo og L. Visone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, G. Conte og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Rom, Italien) (ved advokat M. Malena)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1075 af 19. januar 2015 om statsstøtteforanstaltning SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) iværksat af Italien — Yderligere kompensation for offentlig tjeneste til Buonotourist (EUT 2015, L 179, s. 128).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Buonotourist Srl bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens sagsomkostninger.
- 3) Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 8.6.2015.

Rettens dom af 11. juli 2018 — CSTP Azienda della Mobilità mod Kommissionen(Sag T-186/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — virksomhed, der driver et busrutenet i regionen Campanien — fordel — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — tarifkompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste udbetalt efter afgørelse fra en retsinstant, der træffer afgørelse i sidste instans — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — eksisterende og ny støtte — forordning (EØF) nr. 1191/69 — betingelser for fritagelse for pligten til forudgående anmeldelse — artikel 4, stk. 5, og artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/99 — Kommissionens og de nationale retsinstanters respektive beføjelser inden for kontrol med statsstøtte — retskraft ved dom afsagt af en højere national retsinstant — tidsmæssig anvendelse af de materielle bestemmelser — berettiget forventning — retssikkerhed)

(2018/C 301/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: CSTP Azienda della Mobilità SpA (Salerno, Italien) (ved advokaterne G. Capo og L. Visone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, G. Conte og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Asstra Associazione Trasporti (Rom, Italien) (ved advokat M. Malena)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1074 af 19. januar 2015 om statsstøtteforanstaltning SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) iværksat af Italien — Yderligere kompensation for offentlig tjeneste til CSTP (EUT 2015, L 179, s. 112).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) CSTP Azienda della Mobilità SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Asstra Associazione Trasporti bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 8.6.2015.

Rettens dom af 11. juli 2018 — Klyuyev mod Rådet(Sag T-240/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — hjemmel — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — retten til omdømme — ulovlighedsindsigelse)

(2018/C 301/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy samt solicitors R. Gherson og T. Garner)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Mahnič Bruni og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1), dels Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Andriy Klyuyevs navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 3) Andriy Klyuyev bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger, for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i stævningen.
- 4) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Andriy Klyuyev afholdte omkostninger, for så vidt angår påstanden om delvis annullation af afgørelse 2017/381 og af gennemførelsesforordning 2017/374, som er nedlagt i anmodningen om tilpasning.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Rettens dom af 11. juli 2018 — ClientEarth mod Kommissionen(Sag T-644/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — Kommissionens dokumenter vedrørende mekanismen til afgørelse af tvister mellem investorer og medlemsstater og den retslige ordning for de investeringer, der fremgår af Unionens handelsaftalers forenelighed med EU-retten — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — tungtvejende offentlig interesse)

(2018/C 301/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat O. Brouwer og solicitor N. Frey)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche Duvieusart og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) final af 1. juli 2016 om afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende mekanismen til afgørelse af tvister mellem investorer og medlemsstater og den retslige ordning for de investeringer, der fremgår af Unionens handelsaftalers forenelighed med EU-retten.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ClientEarth bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettens dom af 11. juli 2018 — Enoitalia mod EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)(Sag T-707/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket ANTONIO RUBINI — ældre EU-figurmærke RUTINI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 301/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Enoitalia SpA (Calmasino di Bardolino, Italien) (ved advokat S. Rizzo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: La Rural Viñedos y Bodegas SA Ltda (Capital Federal, Argentina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. juni 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1085/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem La Rural Viñedos y Bodegas og Enoitalia.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Enoitalia SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

Rettens dom af 11. juli 2018 — Europa Terra Nostra mod Parlamentet

(Sag T-13/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til en politisk fond — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)

(2018/C 301/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa Terra Nostra eV (Berlin, Tyskland) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, C. Burgos og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets afgørelse FINS-2017-30 af 12. december 2016 om tildeling af en støtte til sagsøgeren, for så vidt som denne afgørelse begrænser forfinansieringsbeløbet til 33 % af det maksimale støttebeløb og betinger udbetalingen heraf af, at der stilles en bankgaranti.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Europa Terra Nostra eV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettenns dom af 11. juli 2018 — APF mod Parlamentet(Sag T-16/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til et politisk parti — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)

(2018/C 301/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Alliance for Peace and Freedom (APF) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, C. Burgos og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets afgørelse FINS-2017-15 af 12. december 2016 om tildeling af en støtte til sagsøgeren, for så vidt som denne afgørelse begrænser forfinansieringsbeløbet til 33 % af det maksimale støttebeløb og betinger udbetalingen heraf af, at der stilles en bankgaranti.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Alliance for Peace and Freedom (APF) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettenns dom af 11. juli 2018 — CLF mod Parlamentet(Sag T-54/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til et politisk parti — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)

(2018/C 301/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Coalition for Life and Family (CLF) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, C. Burgos og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets afgørelse FINS-2017-16 af 12. december 2016 om tildeling af en støtte til sagsøgeren, for så vidt som denne afgørelse begrænser forfinansieringsbeløbet til 33 % af det maksimale støttebeløb og betinger udbetalingen heraf af, at der stilles en bankgaranti.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Coalition for Life and Family (CLF) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Rettens dom af 11. juli 2018 — Pegasus mod Parlamentet

(Sag T-57/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om tildeling af støtte til et politisk parti — forfinansiering fastsat til 33 % af den tildelte maksimumstøtte — pligt til at stille en bankgaranti for forfinansiering — finansforordningen — gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen — forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan — proportionalitet — magtfordrejning)

(2018/C 301/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Pegasus (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, C. Burgos og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets afgørelse FINS-2017-31 af 12. december 2016 om tildeling af en støtte til sagsøgeren, for så vidt som denne afgørelse begrænser forfinansieringsbeløbet til 33 % af det maksimale støttebeløb og betinger udbetalingen heraf af, at der stilles en bankgaranti.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Pegasus betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Rettens dom af 11. juli 2018 — Link Entertainment mod EUIPO — García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS)

(Sag T-694/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS — det ældre EU-ordmærke AVORY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — tjenesteydelser af lignende art — Artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 301/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Link Entertainment, SLU (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Estella Garbayo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sandra García-Sanjuan Machado (Barcelona, Spanien) (ved advokat E. Torner Lasalle)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. juli 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1758/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Sandra García-Sanjuan Machado og Link Entertainment

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Link Entertainment, SLU betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Rettens kendelse af 28. juni 2018 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-147/15) ⁽¹⁾

(Annulationsøgsmål — Den Europæiske Unions egne indtægter — medlemsstaternes økonomiske ansvar — ansøgning om fritagelse for at stille egne indtægter til rådighed — skrivelse fra Kommissionen — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning)

(2018/C 301/41)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil og J. Očková, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og Z. Malušková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af den angivelige afgørelse truffet af direktøren for direktoratet »Own Resources and financial programming« under Kommissionens Generaldirektorat for Budget, der er indeholdt i skrivelsen med ref. Ares (2015)217973 af 20. januar 2015, hvorved sidstnævnte afsløgte ansøgningen om fritagelse for forpligtelsen til at stille egne indtægter på et beløb af 53 976 340,00 CZK til rådighed, indgivet i henhold til artikel 17, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 2000, L 130, s. 1), og opfordrede de tjekkiske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at overføre et beløb på 53 976 340,00 CZK til Kommissionens konto senest den første hverdag efter den 19. dag i den anden måned efter den måned, hvor den pågældende skrivelse blev fremsendt, med risiko for at skulle betale morarenter i henhold til den nævnte forordnings artikel 11.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Det er ufnødent at træffe afgørelse om Den Slovakiske Republiks begæring om intervention.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Den Tjekkiske Republik, Kommissionen og Den Slovakiske Republik bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sidstnævntes begæring om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015.

Rettens kendelse af 28. juni 2018 — Rumænien mod Kommissionen

(Sag T-478/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmaal — Den Europæiske Unions egne indtægter — medlemsstaternes økonomiske ansvar — pligt til at betale Kommissionen et beløb svarende til et tab af egne indtægter — skrivelse fra Kommissionen — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmaal — afvisning)

(2018/C 301/42)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (først ved R.-H. Radu, A. Buzoianu og E. Gane, derefter ved R.-H. Radu, E. Gane, A. Wellman og M. Chicu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Caeiros og A. Ștefănuț, derefter ved A. Caeiros og G.-D. Balan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse fra Kommissionens Generaldirektorat for Budget, indeholdt i skrivelse med referencen Ares (2015) 2453089 af 11. juni 2015, hvorved sidstnævnte opfordrede Rumænien til at stille et bruttobeløb på 1 079 513,09 EUR, hvoraf skal fratrækkes 25 % i opkrævningsomkostninger, til rådighed for Kommissionen svarende til et tab af traditionelle egne indtægter, og dette senest den første hverdag efter den nittende dag i den anden måned efter afsendelse af nævnte skrivelse, med risiko for at betale morarenter i medfør af artikel 11 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 2000, L 130, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om Den Slovakiske Republiks anmodning om intervention.
- 3) Rumænien bærer sine egne omkostninger og betaler de Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Rumænien, Kommissionen og Den Slovakiske Republik bærer deres egne omkostninger i forbindelse med sidstnævntes anmodning om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Rettenns kendelse af 28. juni 2018 — TL mod EDPS

(Sag T-452/17) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — beskyttelse af personoplysninger — offentliggørelse af Rettens retspraksis — ansøgning om anonymisering og om fjernelse af en af Retten afsagt dom fra internettet — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — bekræftende akt — ingen nye og væsentlige faktiske omstændigheder — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 301/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TL (ved advokaterne T. Léonard og M. Cock)

Sagsøgt: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) (ved A. Buchta, M. Pérez Asinari, C. Gayrel og M. Guglielmetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af EDPS' afgørelse af 16. maj 2017 om afslag på ansøgningen om nærmere bestemt dels at foretage en ny gennemgang af EDPS' kompetence i forbindelse med Den europæiske Unions Domstols udbredelse på internettet af navnet på en part i en retssag, dels at træffe afgørelse om en anonymisering af dommen [fortroligt].

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) TL og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juni 2018 — Arysta LifeScience Netherlands mod Kommissionen

(Sag T-476/17 R)

(Særlige rettergangsformer — plantebeskyttelsesmidler — aktivstoffet diflubenzuron — betingelser for godkendelse af markedsføring — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)

(2018/C 301/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunchard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis, I Naglis og G. Koleva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/855 af 18. maj 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet diflubenzuron (EUT 2017, L 128, s. 10).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Rettens kendelse af 2. juli 2018 — thyssenkrupp Electrical Steel og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo mod Kommissionen

(Sag T-577/17) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — toldunion — bevilling til aktiv forædling — risiko for, at væsentlige interesser for EU-producenter bliver negativt berørt — artikel 211, stk. 6, i forordning (EU) nr. 952/2013 — undersøgelse af de økonomiske forudsætninger — rækkevidden af Kommissionens konklusioner — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2018/C 301/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: thyssenkrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Tyskland) og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (Isbergues, Frankrig) (ved advokat M. Günes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens angivelige afgørelse indeholdt i referatet af det sjette møde i afdelingen vedrørende »Andre særlige procedurer end forsendelsesproceduren« i Toldekspertergruppen af 2. maj 2017, der konkluderede, at væsentlige interesser for EU-producenter ikke risikerede at blive negativt berørt af en bevilling til aktiv forædling af visse kornorienterede elektriske stålprodukter, som Euro-Mit Staal BV har ansøgt om.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse om Euro-Mit Staal BV's anmodning om intervention.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af thyssenkrupp Electrical Steel GmbH og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo afholdte omkostninger.
- 4) Euro-Mit Staal BV bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 347 af 16.10.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juni 2018 — FMC mod Kommissionen**(Sag T-719/17 R)****(Særlige rettergangsformer — plantebeskyttelsesmidler — gennemførelsesforordning (EU) 2017/1496 — ikke-fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet DPX KE 459 (flupyrsulfuron-methyl) — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)**

(2018/C 301/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FMC Corp. (Philadelphia, Pennsylvania, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Waelbroeck, I. Antypas og A. Accarain)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Koleva, A. Lewis og I. Naglis, som befudmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1496 af 23. august 2017 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet DPX KE 459 (flupyrsulfuron-methyl), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2017, L 218, s. 7).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Rettenns kendelse af 26. juni 2018 — Kerstens mod Kommissionen(Sag T-757/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — disciplinærsag — opfyldelse af en dom afsagt af Retten i en appelsag — tilbagetrækning af afgørelsen om at pålægge en irettesættelse — genoptagelse af den disciplinære forfølgning, der førte til den annullerede sanktion — annullationsøgsmål — akt, der ikke indeholder et klagepunkt — erstatningsøgsmål — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 301/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Petrus Kerstens (Overijse, Belgien) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og R. Striani, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af to skrivelser fra Kommissionen af 27. marts og 6. april 2017, dels om tildeling af erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt led som følge af konsekvenserne og varigheden af den disciplinære forfølgning CMS 15/017 og CMS 12/063.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Petrus Kerstens betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 29.1.2018.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2018 — Strabag Belgium mod Parlamentet

(Sag T-784/17 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — kendelse, hvorved gennemførelsen af Europa-Parlamentets afgørelse om at afvise sagsøgerens tilbud og om at tildele fem tilbudsgivere kontrakten vedrørende hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles udsættes — anmodning om ændring — Artikel 159 i procesreglementet — afvisning)

(2018/C 301/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne M. Schoups, K. Lemmens og M. Lahbib)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved Z. Nagy et B. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning støttet på artikel 159 i Rettens procesreglement om ændring af kendelse af 18. januar 2018 Strabag Belgium mod Parlamentet (T-784/17 R, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2018:17).

Konklusion

- 1) Anmodningen om ændring af kendelse af 18. januar 2018 Strabag Belgium mod Parlamentet (T-784/17 R, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2018:17) afvises.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Rettens kendelse af 4. juli 2018 — Planet mod Kommissionen(Sag T-29/18 R) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende kontrakten »Technical Assistance to Ecowas for the implementation of the 10th EDF Transport Facilitation Project II (TFP II)« — stiltiende afslag på aktindsigt — udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 301/49)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Planet AE Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring af 6. november 2017 om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende kontrakten »Technical Assistance to Ecowas for the implementation of the 10th EDF Transport Facilitation Project II (TFP II)«.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. juli 2018 — Fundación Tecnalía Research & Innovation mod REA

(Sag T-104/18 R)

(Særlige rettergangsformer — tilskudsaf­ta­le indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — tilbagesøgning af de udbetalte beløb — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2018/C 301/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fundación Tecnalía Research & Innovation (San Sebastian, Spanien) (ved advokaterne P. Palacios Pesquera og M. Rius Coma)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas Andrés)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af REA's afgørelse om at kræve fuld tilbagebetaling af det tilskud, der er blevet ydet til projektet Food-Watch.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. juli 2018 — Synergy Hellas mod Kommissionen

(Sag T-244/18)

(Særlige rettergangsformer — tilskudsaf­ta­le indgået inden for rammerne af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006)) — tilbagesøgning af de udbetalte beløb — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2018/C 301/51)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Athen, Grækenland) (ved advokat K. Damis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Katsimerou og A. Kyratsou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2018) 1115 final af 19. februar 2018 om tilbagesøgning hos sagsøgeren af et beløb på 76 282,08 EUR med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2018 — Strabag Belgium mod Parlamentet
(Sag T-299/18 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige bygge- og anlægskontrakter — begæring om udsættelse af gennemførelse — ventetid — unormalt lavt bud — fumus boni juris — ingen uopsættelighed)

(2018/C 301/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne M. Schoups, K. Lemmens og M. Lahbib)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved P. López-Carceller, Z. Nagy og B. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets afgørelse af 19. april 2018 om at fastholde sin afgørelse af 24. november 2017 om at afvise sagsøgerens tilbud og om at tildele fem tilbudsgivere kontrakten vedrørende hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles, Belgien) (udbud 06/D 20/2017/M036).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 5. juni 2018 — Germann Avocats og XJ (*) mod Kommissionen
(Sag T-352/18)

(2018/C 301/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Germann Avocats LLC (Geneve, Schweiz) og XJ (*) (ved advokat N. Skandamis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse, der var indeholdt i en skrivelse, som blev modtaget af sagsøgerne den 2. april 2018, om afvisning af det fælles bud, der blev afgivet af sagsøgerne, på en opfølgende undersøgelse om fagforeningspraksisser for ikke-forskelsbehandling og mangfoldighed på arbejdspladsen (udbudsprocedure JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042), annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at tilvejebringe retligt tilfredsstillende gennemsigtighed i form af relevant information og kvantitative og kvalitative analyser af den konkurrencerelaterede situation, der særligt gør sig gældende for tilslagsmodtageren, og med hensyn til spørgsmål vedrørende mangfoldighed på de relevante markeder for det pågældende udbud.
- Kommissionen tilpligtes at betale 35 000 EUR i erstatning med tillæg af renter til sagsøgerne for den skade, de angiveligt led som følge af manglende beskyttelse af deres berettigede forventninger, fortabelse af mulighed for at udføre den pågældende kontrakt og tilsidesættelse af en række andre rettigheder og principper.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at begrunde sin vurdering af sagsøgernes bud i henhold til udbudsprocedure JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har anlagt en lang række åbenbart urigtige skøn ved sin vurdering af sagsøgernes bud i henhold til den pågældende udbudsprocedure.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at beskytte sagsøgernes berettigede forventninger i forhold til et konkurrencedygtigt marked ved at sikre lige konkurrencevilkår for konkurrenter, herunder ved at acceptere og/eller fremme aktuelt eller muligt misbrug af en dominerende stilling på markedet, og at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, gennemsigtighedsprincippet og princippet om god tro i den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 29. juni 2018 — Hugo's Hotel mod EUIPO — H'ugo's (Hugo's Burger Bar)

(Sag T-397/18)

(2018/C 301/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Hugo's Hotel Ltd (St. Julians, Malta) (ved advokat R. Sladden)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: H'ugo's GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Hugo's Hotel Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Hugo's Burger Bar i rød, sort og hvid — registreringsansøgning nr. 14 608 806

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. maj 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1879/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at ansøgning nr. 014608806 skal fremmes til registrering.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. juli 2018 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB

(Sag T-400/18)

(2018/C 301/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Rübsamen)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans af 12. april 2018 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2018 (SRB/ES/SRF/2018/03), herunder bilaget hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilaget hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-411/18, Landesbank Baden-Württemberg/SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2017, C 277, s. 51.

Sag anlagt den 2. juli 2018 — Pharmadom mod EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)**(Sag T-403/18)**

(2018/C 301/56)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokat M.-P. Dauquaire)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Objectif Pharma (Vandoeuvre-lès-Nancy, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Objectif Pharma*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket WS wellpharma shop — registreringsansøgning nr. 14 494 751*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. marts 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1448/2017-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeansøgningen afslås for alle de angivne varer og tjenesteydelser.
- EUIPO og selskabet Objectif Pharma, hvis sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. juli 2018 — Hypo Vorarlberg Bank mod SRB**(Sag T-414/18)**

(2018/C 301/57)

Processprog: tysk**Parter***Sagsøger:* Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Østrig) (ved advokat G. Eisenberger)*Sagsøgt:* Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 12. april 2018 om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2018 (SRB/ES/SRF/2018/03) («Decision of the Single Resolution Board of 12 April 2018 on the calculation of the 2018 ex ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2018/03)») annulleres, og under alle omstændigheder i det omfang afgørelsen, herunder bilaget dertil, vedrører det bidrag, som sagsøgeren skal betale.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af formforskrifter som følge af ufuldstændig offentliggørelse af den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af formforskrifter som følge af den anfægtede afgørelses mangelfulde begrundelse.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af formforskrifter på grund af manglende høring og manglende iagttagelse af retten til at blive hørt.
4. Fjerde anbringende vedrørende ulovligheden af at anvende Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ som retsgrundlag for den anfægtede afgørelse.

I forbindelse med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 4-7, artikel 9 i samt bilag I til delegeret forordning 2015/63 — som den anfægtede afgørelse er støttet på — vil medføre en uigennemsigtig ordning for fastsættelse af bidrag, som er i strid med artikel 16, 17 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), og hvorunder overholdelsen af chartrets artikel 20 og 21 samt proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet ikke er sikret.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 11. juli 2018 — Puma mod EUIPO — Carrefour (Gengivelse af krydsede linjer)

(Sag T-424/18)

(2018/C 301/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokaterne P. Trieb og M. Schunke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Carrefour SA (Boulogne Billancourt, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Carrefour SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Representation of crossed lines — registreringsansøgning nr. 14 572 697

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 945/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. juli 2018 — Geske mod EUIPO (SATISFYERMEN)

(Sag T-427/18)

(2018/C 301/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: André Geske (Lübbecke, Tyskland) (ved advokat R. Albrecht)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke SATISFYERMEN — registreringsansøgning nr. 16 886 541

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. maj 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2603/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) 207/2009.
-

Sag anlagt den 13. juli 2018 — Vans mod EUIPO (ULTRARANGE)**(Sag T-434/18)**

(2018/C 301/60)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Vans, Inc. (Costa Mesa, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Hirsch og M. Metzner)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket ULTRARANGE — registreringsansøgning nr. 16 665 663*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 25. april 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2544/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. juli 2018 — TUIfly mod Kommissionen**(Sag T-447/18)**

(2018/C 301/61)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* TUIfly GmbH (Langenhagen, Tyskland) (ved advokaterne L. Giesberts og M. Gayger)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Artikel 7 og 8 samt artikel 9, 10 og 11, for så vidt som sidstnævnte artikler henviser til nævnte artikel 7 og 8, i Kommissionens afgørelse (EU) 2018/628 af 11. november 2016 i statsstøttesag SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) gennemført af Østrig til fordel for Klagenfurt lufthavn, Ryanair og andre luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2018, L 107, s. 1), annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Afgørelsen er i strid med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltning og sagsøgerens ret til forsvar, eftersom Kommissionen ikke har givet sagsøgeren aktindsigt i undersøgelsesakterne og ikke har givet virksomheden mulighed for at forsvare sig hensigtsmæssigt.
2. Afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom Kommissionen ikke har bevist, at sagsøgeren var selektivt begunstiget.
3. Afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom Kommissionen i proceduremæssig henseende har overskredet sin skønsbeføjelse ved anvendelsen af det markedsøkonomiske investorprincip.

I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionen proceduremæssigt urigtigt har anvendt det strengere kriterium i luftfartsretningslinjerne af 2014 ved sin efterprøvelse, selv om de relevante faktiske omstændigheder vedrører de forudgående år fra 2003 til 2009.

4. Afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom Kommissionen har overskredet sin skønsbeføjelse ved anvendelsen af det markedsøkonomiske investorprincip gennem en utilstrækkelig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder.

I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionen i fraværet af en omfattende forretningsplan med hensyn til sagsøgerens aftaler retsstridigt har konkluderet, at Klagenfurt lufthavn savner en rentabilitetsstrategi, og i afgørelsen draget åbenbart selvmodsigende konklusioner vedrørende de faktiske omstændigheder med hensyn til Klagenfurt lufthavns langsigtede rentabilitetsstrategi.

5. Afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom Kommissionen har overskredet sin skønsbeføjelse ved anvendelsen af det markedsøkonomiske investorprincip gennem en utilstrækkelig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder i forbindelse med Kommissionens efterfølgende udarbejdede *ex ante* rentabilitetsanalyse.

Sagsøgeren har i denne forbindelse anfægtet, at Kommissionen som følge af en urigtig bedømmelse ikke har taget den i forhold til bestemmelserne om støtte retmæssige støtte til Klagenfurt lufthavn med henblik på finansiering af lufthavnens markedsføringsforanstaltninger i betragtning som lufthavnens indtægter. Desuden har Kommissionen foretaget en utilstrækkelig fastlæggelse af markedsværdien af de af sagsøgeren leverede ydelser og ikke taget tilstrækkeligt hensyn hertil i afgørelsen, selv om sagsøgeren har leveret ydelser til sædvanlige markedspriser.

6. Afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 3, TEUF, eftersom Kommissionen proceduremæssigt urigtigt har anvendt et uforholdsmæssigt strengt kriterium ved prøvelsen af begrundelsen for foranstaltningen, som ikke er i overensstemmelse med Kommissionens afgørelsespraksis på tidspunktet for indgåelsen af markedsføringsaftalerne.
7. Afgørelsen er i strid med artikel 107, stk. 3, eftersom Kommissionen har foretaget en utilstrækkelig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, der begrundet den angivelige støtte.

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ikke har taget den i forhold til bestemmelserne om støtte retmæssige støtte af Klagenfurt lufthavn i betragtning ved begrundelsen af støtten til sagsøgeren. Desuden har Kommissionen ved sin efterprøvelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF set bort fra den regional- og trafikpolitiske betydning af markedsføringsaftalerne samt de betydelige og positive regionaløkonomiske virkninger, der forbundet med disse aftaler.

Rettens kendelse af 3. juli 2018 — Kim m.fl. mod Rådet**(Sag T-742/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 301/62)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA